

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/844**ze dne 30. května 2018,****kterou se mění směrnice 2010/31/EU o energetické náročnosti budov a směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 194 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Unie se zavázala, že vytvoří udržitelný, konkurenceschopný, bezpečný a dekarbonizovaný energetický systém. Energetická unie a rámec politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 stanoví ambiciózní závazky Unie pro další snižování emisí skleníkových plynů alespoň o 40 % do roku 2030 ve srovnání s rokem 1990, zvýšení podílu spotřeby energie z obnovitelných zdrojů, dosažení úspor energie v souladu s ambicemi na úrovni Unie a zvýšení energetické bezpečnosti, konkurenceschopnosti a udržitelnosti v Evropě.
- (2) V zájmu dosažení těchto cílů přezkum legislativních aktů Unie týkajících se energetické účinnosti z roku 2016 kombinuje přehodnocení cíle Unie v oblasti energetické účinnosti do roku 2030, jak požadovala Evropská rada ve svých závěrech z roku 2014, přezkum základních ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ⁽⁴⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ⁽⁵⁾ a posílení rámce financování, včetně evropských strukturálních a investičních fondů a Evropského fondu pro strategické investice, čímž se v konečném důsledkulepší finanční podmínky pro investice do energetické účinnosti na trhu.
- (3) Směrnice 2010/31/EU vyžadovala, aby Komise do 1. ledna 2017 provedla přezkum z hlediska zkušeností získaných během uplatňování uvedené směrnice a z hlediska pokroku, jehož bylo v jejím uplatňování dosaženo, a aby v případě potřeby předložila návrhy.
- (4) K přípravě tohoto přezkumu Komise provedla řadu kroků ke shromáždění informací dokládajících, jak byla směrnice 2010/31/EU provedena v členských státech, přičemž se zaměřila na osvědčené postupy a na možná zlepšení.
- (5) Z výsledku přezkumu a posouzení dopadů provedeného Komisí vyplynulo, že k posílení stávajících ustanovení směrnice 2010/31/EU a zjednodušení některých aspektů je nutno provést řadu změn.
- (6) Unie se zavázala, že do roku 2050 vytvoří udržitelný, konkurenceschopný, bezpečný a dekarbonizovaný energetický systém. Pro splnění tohoto cíle potřebují členské státy i investoři opatření, jejichž účelem je do roku 2050 dosáhnout dlouhodobého cíle v oblasti emisí skleníkových plynů a která dekarbonizují fond budov, který je odpovědný přibližně za 36 % všech emisí CO₂ v Unii. Členské státy by měly usilovat o nákladově úspornou

⁽¹⁾ Úř. věst. C 246, 28.7.2017, s. 48.

⁽²⁾ Úř. věst. C 342, 12.10.2017, s. 119.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 17. dubna 2018 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. května 2018.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov (Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13).

rovnováhu mezi dekarbonizací dodávek energie a snížením konečné spotřeby energie. Pro tyto účely je třeba, aby členské státy a investoři disponovali jasnou vizí, na jejímž základě budou formulovat své politiky a svá investiční rozhodnutí, a to včetně orientačních vnitrostátních dílčích cílů a opatření v oblasti energetické účinnosti směřujících k naplnění krátkodobých (2030), střednědobých (2040) a dlouhodobých (2050) cílů. Se zřetelem k těmto cílům a s přihlédnutím k obecným ambicím Unie v oblasti energetické účinnosti je nezbytné, aby členské státy vymezily očekávané výsledky svých dlouhodobých strategií renovací a aby sledovaly vývoj na základě vnitrostátních ukazatelů pokroku, stanovených při zohlednění vnitrostátních podmínek a vnitrostátního vývoje.

- (7) Úsilí Unie směřující k dekarbonizaci fondu budov je posíleno Pařížskou dohodou z roku 2015 přijatou v návaznosti na 21. konferenci smluvních stran Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (COP 21). S ohledem na skutečnost, že téměř 50 % konečné spotřeby energie v Unii je využíváno na vytápění a chlazení a z toho 80 % v budovách, dosažení cílů Unie v oblasti energetiky a klimatu souvisí s úsilím Unie v oblasti renovace fondu budov s tím, že se prioritou přikládá energetické účinnosti při uplatňování zásady „energetická účinnost v první řadě“ a se zřetelem k zavádění obnovitelných zdrojů energie.
- (8) Ustanovení o dlouhodobých strategiích renovací stanovená ve směrnici 2012/27/EU by měla být přesunuta do směrnice 2010/31/EU, jejímuž kontextu lépe odpovídají. Členské státy by měly mít možnost použít své dlouhodobé strategie renovací pro řešení požární bezpečnosti a rizik spojených s intenzivní seismickou aktivitou, která mají dopad na energeticky úsporné renovace a na životnost budov.
- (9) Za účelem dosažení vysoce energeticky účinných budov bez emisí uhlíku a aby bylo zajištěno, že dlouhodobé strategie renovací přinesou potřebný pokrok v transformaci stávajících budov na budovy s téměř nulovou spotřebou energie, zejména navýšením počtu rozsáhlých renovací, by členské státy měly poskytovat jasné pokyny, přijmout měřitelná, cílená opatření a podporovat rovný přístup k financování, a to i pro energeticky nejnáročnější segmenty vnitrostátního fondu budov, pro spotřebitele potýkající se s energetickou chudobou, pro sociální bydlení a pro domácnosti dotčené problémem rozdílné motivace a zohledňovat přitom cenovou dostupnost. K další podpoře nezbytného zlepšování vnitrostátního fondu nemovitostí k pronájmu by měly členské státy v případě nemovitostí k pronájmu zvážit zavedení nebo pokračující uplatňování požadavků na určitou úroveň energetické náročnosti podle certifikátů energetické náročnosti.
- (10) Podle posouzení dopadů vypracovaného Komisí by bylo třeba provádět renovace průměrně 3 % budov ročně, majlí být ambice Unie v oblasti energetické účinnosti nákladově efektivním způsobem naplněny. Jelikož každé 1 % zvýšení energetických úspor snižuje dovoz plynu o 2,6 %, mají jasné ambice v oblasti renovace stávajícího fondu budov velký význam. Úsilí snižující energetickou náročnost budov by tudíž aktivně přispívalo k energetické nezávislosti Unie; kromě toho představuje rovněž značný potenciál z hlediska tvorby pracovních míst v Unii, zejména v malých a středních podnicích. Proto by členské státy měly brát v úvahu, že je zapotřebí zřetelná vazba mezi jejich dlouhodobými strategiemi renovací a příslušnými iniciativami na podporu rozvoje dovedností a vzdělání v odvětvích stavebnictví a energetické účinnosti.
- (11) Měl by být brán zřetel na potřebu zmírnit energetickou chudobu, a to v souladu s kritérii stanovenými členskými státy. Členské státy, jež v rámci svých strategií renovací vymezují vnitrostátní opatření přispívající ke zmírnění energetické chudoby, mají právo stanovit, jaká opatření považují za relevantní.
- (12) Ve svých dlouhodobých strategiích renovací a během plánování jednotlivých opatření a činností by členské státy mohly využívat konceptů, jako je aktivační moment, jímž se rozumí příhodný okamžik v průběhu doby životnosti budovy, například z hlediska nákladové účinnosti nebo narušení provozu, k provedení energeticky úsporných renovací.
- (13) V pokynech Světové zdravotnické organizace z roku 2009 se uvádí, že pokud jde o kvalitu vnitřního vzduchu, zajišťují budovy s nižší energetickou náročností vyšší míru komfortu a pohodlí pro uživatele a zlepšují zdraví. Tepelné mosty, nedostatečná izolace a neplánované proudění vzduchu mohou vést k povrchovým teplotám pod rosným bodem vzduchu a k vlhkosti. Je proto nutné zajistit úplnou a homogenní izolaci budovy včetně balkonů, oken, střech, stěn, dveří a podlah a věnovat zvláštní pozornost tomu, aby teplota na žádném povrchu uvnitř budovy neklesla pod teplotu rosného bodu.

- (14) Členské státy by měly podporovat modernizaci v oblasti energetické náročnosti stávajících budov, jež přispívá k dosažení zdravého vnitřního prostředí a jež zahrnuje odstraňování azbestu a dalších škodlivých látek, přičemž by měly bránit nezákonnému odstraňování škodlivých látek a usnadňovat dodržování stávajících legislativních aktů, jako jsou směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/148/ES ⁽¹⁾ a (EU) 2016/2284 ⁽²⁾.
- (15) Je důležité zajistit, aby se opatření ke snížení energetické náročnosti budov nezaměřovala pouze na obvodový plášť budovy, ale aby zahrnovala všechny její relevantní prvky a technické systémy, například pasivní prvky podílející se na pasivních technikách, jejichž cílem je snížit potřebu energie pro vytápění nebo chlazení a spotřebu energie na osvětlení a větrání, a zvýšit tak tepelné a vizuální pohodlí.
- (16) Ústřední úlohu v dlouhodobých vnitrostátních strategiích renovací by měly mít finanční mechanismy, pobídky a mobilizace finančních institucí pro energeticky úsporné renovace budov a členské státy by je měly aktivně podporovat. Mezi tato opatření by měly patřit hypotéky zaměřené na energetickou účinnost pro certifikované energeticky úsporné renovace budov, podpora investic ze strany veřejných orgánů do energeticky účinného fondu budov, například prostřednictvím partnerství veřejného a soukromého sektoru nebo dobrovolných smluv o energetické náročnosti, snižování vnímané rizikovosti investic, poskytování dostupných a transparentních nástrojů pro poradenství a pomoc, jako jsou například jednotná kontaktní místa poskytující integrované služby energetických renovací, jakož i provádění dalších opatření a iniciativ, například těch, jež jsou uvedeny v iniciativě Komise pro inteligentní financování inteligentních budov.
- (17) Přírodní řešení, jako je například vhodně navržená městská zeleň, zelené střechy a stěny poskytující budovám izolaci a stín, také přispívají k nižší potřebě energie, jelikož omezují potřebu vytápění a chlazení a snižují energetickou náročnost budov.
- (18) Měl by být podporován výzkum a testování nových řešení, pokud jde o snižování energetické náročnosti historických staveb a míst; současně by mělo být chráněno a zachováno kulturní dědictví.
- (19) V případě nových budov a budov podstupujících větší renovace by členské státy měly v souladu s vnitrostátními bezpečnostními předpisy podporovat vysoce účinné alternativní systémy, jsou-li technicky, funkčně a ekonomicky proveditelné, a měly by rovněž věnovat pozornost otázkám podmínek zdravého vnitřního prostředí, požární bezpečnosti a rizik souvisejících s intenzivní seismickou aktivitou.
- (20) Ke splnění cílů politiky energetické účinnosti budov by měla být zlepšena transparentnost certifikátů energetické náročnosti a to zajištěním konzistentnosti při stanovování a uplatňování všech nezbytných parametrů pro výpočty jak pro certifikaci, tak pro požadavky na minimální energetickou náročnost. Členské státy by měly přijmout odpovídající opatření, jimiž například zajistí, aby byla hospodárnost instalovaných, nahrazených nebo modernizovaných technických systémů budov, například pro vytápění prostor, klimatizaci či ohřev vody, zdokumentována s ohledem na certifikaci budov a kontrolu souladu.
- (21) Instalace samoregulačních zařízení, jež individuálně regulují teplotu v každé místnosti nebo v odůvodněných případech v samostatné vytápěné zóně ucelené části budovy, do stávajících budov by mělo být zvážena, je-li ekonomicky proveditelná, například je-li cena těchto zařízení nižší než 10 % celkových nákladů na vyměněné zdroje tepla.
- (22) Inovace a nové technologie rovněž budovám umožňují podpořit celkovou dekarbonizaci ekonomiky včetně odvětví dopravy. Budovy mohou být například využívány pro rozvoj infrastruktury potřebné pro inteligentní nabíjení elektrických vozidel a rovněž poskytují členským státům základ, pokud se rozhodnou využívat autobaterie jako zdroj energie.
- (23) V kombinaci se zvýšeným podílem výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů produkují elektrická vozidla méně emisí uhlíku, a přispívají tak k lepší kvalitě ovzduší. Elektrická vozidla tvoří významnou součást přechodu na čistou energii, jenž je založen na opatřeních v zájmu energetické účinnosti, alternativních palivech, energii z obnovitelných zdrojů a inovativních řešeních v oblasti řízení energetické flexibility. Stavební předpisy lze účinně využít ke

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/148/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně zaměstnanců před riziky spojenými s expozicí azbestu při práci (Úř. věst. L 330, 16.12.2009, s. 28).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2284 ze dne 14. prosince 2016 o snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší, o změně směrnice 2003/35/ES a o zrušení směrnice 2001/81/ES (Úř. věst. L 344, 17.12.2016, s. 1).

stanovení cílených požadavků na podporu zavádění infrastruktury pro dobíjení v parkovištích obytných i jiných než obytných budov. Členské státy by měly stanovit opatření v zájmu jednoduššího zavádění infrastruktury pro dobíjení, a to s cílem řešit překážky, jako je rozdílná motivace a administrativní komplikace, jimž jednotliví vlastníci čelí při snaze nainstalovat dobíjecí stanice na svých parkovacích místech.

- (24) Potřebné podmínky pro případnou rychlou instalaci dobíjecích stanic zajišťují kabelovody. Členské státy by měly zajistit rozvoj elektromobility vyváženým a nákladově efektivním způsobem. K patřičné instalaci kabelovodů by se mělo přistupovat zejména v návaznosti na větší renovace, které se dotýkají elektrické infrastruktury. Při provádění požadavků na elektromobilitu do vnitrostátních právních předpisů by měly členské státy řádně zohlednit případné rozdílnosti v konkrétních situacích, například vlastnictví budov a jejich přilehlých parkovišť, veřejná parkoviště provozovaná soukromými subjekty a budovy plnící současně obytnou i jinou než obytnou funkci.
- (25) Díky již připravené infrastruktuře se sníží náklady na instalace dobíjecích stanic pro jednotlivé vlastníky, a uživatelé elektrických vozidel tak budou mít přístup k dobíjecím stanicím. Stanovení požadavků na elektromobilitu na úrovni Unie ohledně předběžného vybavení parkovacích míst a instalace dobíjecích stanic je účinným způsobem, jak podpořit používání elektrických vozidel v blízké budoucnosti a současně umožnit ve střednědobém až dlouhodobém horizontu další rozvoj s nižšími náklady.
- (26) Při stanovování požadavků upravujících od roku 2025 instalaci minimálního počtu dobíjecích stanic pro jiné než obytné budovy s více než 20 parkovacími místy by členské státy měly brát zřetel na relevantní vnitrostátní, regionální a místní podmínky, jakož i na případné rozdíly v potřebách a okolnostech v závislosti na dané oblasti, typologii budov, dostupnosti veřejné dopravy a dalších významných kritériích, aby bylo zajištěno, že dobíjecí stanice budou rozmístěny přiměřeně a vhodně.
- (27) Některé zeměpisné oblasti však mohou pro svou specifickou zranitelnost při uplatňování požadavků na elektromobilitu čelit specifickým obtížím. To by mohl být případ nejvzdálenějších regionů ve smyslu článku 349 Smlouvy o fungování EU, vzhledem k jejich odlehlosti, ostrovní povaze, malé rozloze, složitému povrchu a podnebí, jakož i izolovaných mikrosoustav, jejichž elektrické sítě bude možná nutné vyvíjet, aby se vyrovnaly s další elektrifikací místní dopravy. V takových případech by mělo být členským státům povoleno požadavky na elektromobilitu neuplatňovat. Bez ohledu na tuto výjimku však může být elektrifikace dopravy účinným nástrojem ke zlepšení kvality vzduchu či k řešení problémů se zabezpečením dodávek, s nimiž se právě takové regiony a systémy často potýkají.
- (28) Při uplatňování požadavků na infrastrukturu elektromobility podle změn směrnice 2010/31/EU stanovených touto směrnicí by členské státy měly brát ohled na to, že je zapotřebí holistického a soudržného územního plánování a že je třeba prosazovat alternativní, bezpečné a udržitelné druhy dopravy a jejich podpůrné infrastruktury, například v podobě vyhrazené parkovací infrastruktury pro elektrická jízdní kola a pro vozidla osob s omezenou schopností pohybu.
- (29) Programy pro jednotný digitální trh a energetickou unii by měly být sladěny a měly by sloužit společným cílům. Digitalizace energetického systému rychle mění energetické prostředí, od integrace obnovitelných zdrojů energie po inteligentní sítě a budovy připravené na inteligentní řešení. Z hlediska digitalizace odvětví stavebnictví jsou důležité cíle Unie v oblasti konektivity a ambice na zavedení vysokokapacitních komunikačních sítí pro inteligentní domácnosti a dobře propojené komunity. Měly by být k dispozici cílené pobídky, které podpoří systémy připravené na inteligentní řešení a digitální řešení v zastavěném prostředí. Vzniknou tak nové příležitosti k energetickým úsporám, neboť spotřebitelé získají přesnější informace o svých spotřebních zvyklostech a provozovatelé systému budov moci síť lépe řídit.
- (30) Pro měření schopnosti budov využívat informační a komunikační technologie a elektronické systémy pro účely přizpůsobení provozu budov potřebám uživatelů a sítě a pro zvýšení energetické účinnosti a celkové hospodárnosti budov by měl být používán ukazatel připravenosti pro chytrá řešení. Ukazatel připravenosti pro chytrá řešení by měl zvýšit povědomí vlastníků a uživatelů budov o hodnotě automatizace budov a elektronického monitorování technických systémů budov a měl by uživatelům budovy poskytnout jistotu, pokud jde o skutečné úspory plynoucí z těchto nových rozšířených funkcí. Využívání tohoto systému pro hodnocení připravenosti budov pro chytrá řešení by mělo být pro členské státy nepovinné.

- (31) S cílem přizpůsobit směrnici 2010/31/EU technickému pokroku by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU za účelem doplnění uvedené směrnice stanovením definice ukazatele připravenosti pro chytrá řešení a metodiky pro jeho výpočet. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 ⁽¹⁾ o zdokonalení tvorby právních předpisů. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (32) S cílem zajistit jednotné podmínky provádění směrnice 2010/31/EU ve znění této směrnice by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci týkající se podmínek pro provádění nepovinného společného systému Unie pro hodnocení připravenosti budov pro chytrá řešení. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011. ⁽²⁾
- (33) Aby bylo při renovacích budov zajištěno co nejlepší využití finančních opatření týkajících se energetické účinnosti, měla by tato opatření být svázána s kvalitou renovačních prací, a to se zřetelem k zamýšleným nebo již dosaženým úsporám energie. Tato opatření by proto měla být navázána na vlastnosti zařízení či materiálu používaných při renovaci, na úroveň certifikace či kvalifikace osoby zajišťující instalaci, na energetický audit nebo na zlepšení dosažené v důsledku renovace, které by mělo být posouzeno porovnáním certifikátů energetické náročnosti vydaných před renovací a po ní, použitím standardních hodnot či jinou transparentní a přiměřenou metodou.
- (34) Stávající nezávislé kontrolní systémy pro certifikáty energetické náročnosti mohou být využívány pro kontrolu souladu a měly by být posíleny, aby byla zajištěna kvalita certifikátů. Pokud jsou nezávislé kontrolní systémy pro certifikáty energetické náročnosti doplněny o nepovinnou databázi nad rámec požadavků směrnice 2010/31/EU ve znění této směrnice, může být tato databáze využita pro kontrolu souladu a pro tvorbu statistik o regionálním či vnitrostátním fondu budov. Jsou zapotřebí vysoce kvalitní údaje o fondu budov a tyto údaje by mohly být částečně získány z databází, které téměř všechny členské státy v současné době vyvíjí a spravují pro účely certifikátů energetické náročnosti.
- (35) Podle posouzení dopadů provedeného Komisí nejsou ustanovení týkající se inspekci otopných soustav a klimatizačních systémů účinná, neboť v dostatečné míře nezajišťují počáteční ani průběžnou hospodárnost těchto technických systémů. V současnosti se dostatečně nezohledňují ani levná technická řešení energetické účinnosti s velmi krátkou dobou návratnosti, jako je např. hydraulické vyvážení otopné soustavy a instalace či výměna termostatických regulačních ventilů. Ustanovení týkající se inspekci by měla být pozměněna, aby byly zajištěny lepší výsledky inspekci. Tyto změny by měly klást důraz na inspekce centralizovaných otopných soustav a klimatizačních systémů, a to i jsou-li tyto systémy kombinovány s větracími systémy. Uvedené změny by měly z oblasti působnosti vyjmout malé otopné soustavy, jako jsou elektrické ohříváče a kamna na dřevo, nedosahující-li prahových hodnot pro inspekci podle směrnice 2010/31/EU ve znění této směrnice.
- (36) Při provádění inspekci a pro dosažení zamýšleného snížení energetické náročnosti budov v praxi by mělo být cílem snížení stávající energetické náročnosti otopných soustav, klimatizačních systémů a větracích systémů za reálných podmínek použití. Reálná hospodárnost uvedených soustav a systémů závisí na energii využívané za dynamicky se měnících typických nebo průměrných provozních podmínek. Takové podmínky vyžadují většinou pouze část nominální výkonové kapacity, a proto by inspekce otopných soustav, klimatizačních systémů a větracích systémů měly obsahovat i posouzení příslušných schopností daných zařízení zvyšovat hospodárnost soustav a systémů za měnících se podmínek, jako jsou provozní podmínky částečného zatížení.
- (37) Automatizace budov a elektronické monitorování technických systémů budov se ukázaly jako účinná náhrada inspekci, zejména u rozsáhlých systémů, a skýtají značný potenciál nákladově efektivních a významných energetických úspor pro spotřebitele i podniky. Instalace těchto zařízení by se ve velkých jiných než obytných budovách a bytových domech, které jsou dostatečně velké na to, aby se náklady vrátily za méně než tři roky, měla považovat za nákladově neefektivnější alternativu k inspekci, neboť umožňuje jednat podle poskytnutých informací, čímž

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

jsou zajištěny energetické úspory v dlouhodobém výhledu. V případě malých instalací by pak zdokumentování hospodárnosti systémů osobami zajišťujícími instalaci mělo podpořit ověřování plnění minimálních požadavků stanovených pro všechny technické systémy budov.

- (38) Stávající možnost členských států rozhodnout se pro opatření založená na poskytování poradenství coby alternativy k inspekcím otopných soustav, klimatizačních systémů, kombinovaných systémů pro vytápění a větrání a kombinovaných systémů pro klimatizaci a větrání má být zachována za předpokladu, že celkový dopad takových opatření je před zahájením jejich uplatňování doložen, formou zprávy předložené Komisi, jako rovnocenný účinku inspekce.
- (39) S prováděním režimů pravidelných inspekcí otopných soustav a klimatizačních systémů podle směrnice 2010/31/EU byly spojeny značné administrativní a finanční investice ze strany členských států i soukromého sektoru, zahrnující školení a akreditace odborníků, zajišťování kvality a kontroly, jakož i náklady na inspekce. Pro členské státy, které přijaly nezbytná opatření na zavedení pravidelných inspekcí a zavedly efektivní režimy inspekcí, může být vhodné i nadále tyto režimy provozovat, a to i u menších otopných soustav a klimatizačních systémů. V takových případech by členské státy neměly být povinny tyto přísnější požadavky oznamovat Komisi.
- (40) Aniž je dotčena volba členských států, zda uplatňovat soubor norem v oblasti energetické náročnosti budov, jež byly vypracovány na základě mandátu Komise M/480, který obdržel Evropský výbor pro normalizaci (CEN), uznání těchto norem a jejich prosazování ve všech členských státech by mělo na provádění směrnice 2010/31/EU ve znění této směrnice pozitivní dopad.
- (41) Doporučení Komise (EU) 2016/1318⁽¹⁾ týkající se budov s téměř nulovou spotřebou energie popisuje, jak by provádění směrnice 2010/31/EU mohlo současně zajistit transformaci fondu budov a přechod na udržitelnější dodávky energie, což zároveň podporuje strategii vytápění a chlazení. Za účelem zajištění řádného provádění by měl být aktualizován všeobecný rámec pro výpočet energetické náročnosti budov a mělo by se dostat podpory snižování náročnosti obvodových plášťů budov, a to s využitím činnosti CEN v rámci mandátu Komise M/480. Členské státy se mohou rozhodnout, že budou navíc poskytovat dodatečné číselné ukazatele, například pro celkové energetické potřeby celé budovy nebo pro emise skleníkových plynů.
- (42) Tato směrnice by neměla členským státům bránit ve stanovení ambicióznějších požadavků v oblasti energetické náročnosti pro budovy a pro prvky budov, pokud jsou takové požadavky v souladu s právem Unie. Skutečnost, že tyto požadavky mohou za určitých okolností omezovat instalování nebo používání výrobků, na něž se vztahují jiné použitelné harmonizační právní předpisy Unie, je v souladu s cíli směrnic 2010/31/EU a 2012/27/EU za předpokladu, že takové požadavky nepředstavují neodůvodněnou překážku trhu.
- (43) Jelikož cíle této směrnice, totiž snížit množství energie potřebné pro pokrytí potřeby energie spojené s typickým užíváním budov, nemůže být v dostatečné míře dosaženo členskými státy, avšak na základě zaručené soudržnosti společných cílů, porozumění a politické vůle jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je pro dosažení uvedeného cíle nezbytné.
- (44) Tato směrnice plně respektuje vnitrostátní specifika jednotlivých členských států, rozdíly mezi nimi a jejich pravomoci v souladu s čl. 194 odst. 2 Smlouvy o fungování EU. Záměrem této směrnice je dále umožnit sdílení osvědčených postupů, a usnadnit tak v Unii přechod k energeticky vysoce účinnému fondu budov.
- (45) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁽²⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.

⁽¹⁾ Doporučení Komise (EU) 2016/1318 ze dne 29. července 2016 o pokynech na podporu budov s téměř nulovou spotřebou energie a osvědčených postupů k zajištění, aby do roku 2020 byly všechny nové budovy budovami s téměř nulovou spotřebou energie (Úř. věst. L 208, 2.8.2016, s. 46).

⁽²⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

(46) Směrnice 2010/31/EU a 2012/27/EU by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2010/31/EU

Směrnice 2010/31/EU se mění takto:

1) Článek 2 se mění takto:

a) bod 3 se nahrazuje tímto:

„3. „technickým systémem budovy“ technické zařízení budovy nebo její ucelené části určené k vytápění prostor, chlazení prostor, větrání, přípravě teplé vody, zabudovanému osvětlení, automatizaci a kontrole budov, výrobě elektrické energie na místě nebo kombinace těchto systémů, včetně systémů, které využívají energii z obnovitelných zdrojů;“;

b) vkládá se nový bod, který zní:

„3a. „systémem automatizace a kontroly budov“ systém sestávající ze všech produktů, softwaru a inženýrských služeb, které mohou podporovat energeticky účinný, hospodárný a bezpečný provoz technických systémů budovy pomocí automatického ovládání a usnadněním jejich manuálního řízení;“;

c) vkládají se nové body, které znějí:

„15a. „otopnou soustavou“ kombinace prvků, které jsou potřebné pro vnitřní úpravu vzduchu, při níž je zvyšována teplota;

15b. „zdrojem tepla“ část otopné soustavy, která vytváří užitečné teplo pomocí jednoho nebo více z následujících procesů:

a) spalování paliv, například v kotli;

b) Jouleův jev, k němuž dochází v topných tělesech systému elektrického odporového ohřevu;

c) získávání tepla z okolního vzduchu, z odváděného vzduchu z ventilace, z vody nebo ze zemního zdroje tepelným čerpadlem;

15c. „smlouvou o energetických službách“ smlouva o energetických službách ve smyslu čl. 2 bodu 27 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU (*);

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1).“;

d) doplňuje se nový bod, který zní:

„20. „izolovanou mikrosoustavou“ izolovaná mikrosoustava ve smyslu čl. 2 bodu 27 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES (*);

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 55).“

2) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 2a

Dlouhodobá strategie renovací

1. Každý členský stát vytvoří dlouhodobou strategii renovací na podporu renovace vnitrostátního fondu obytných a jiných než obytných budov, veřejných i soukromých, a to tak, aby nejpozději v roce 2050 disponoval energeticky vysoce účinným fondem budov bez emisí uhlíku, čímž podpoří nákladově efektivní transformaci stávajících budov na budovy s téměř nulovou spotřebou energie. Každá dlouhodobá strategie renovací se předloží v souladu s platnými povinnostmi v oblasti plánování a podávání zpráv a zahrnuje:

- a) přehled vnitrostátního fondu budov vycházející podle potřeby ze statistického vzorku a očekávaného podílu renovovaných budov v roce 2020;
- b) stanovení nákladově efektivních přístupů k renovacím podle typu budovy a klimatického pásma, případně se zohledněním potenciálních relevantních aktivačních momentů v průběhu doby životnosti budovy;
- c) politiky a opatření na podporu nákladově efektivních rozsáhlých renovací budov, včetně rozsáhlých renovací prováděných v několika fázích, a na podporu cílených nákladově úsporných opatření a renovací, například prostřednictvím zavedení dobrovolného režimu pasportů pro renovace budov;
- d) přehled politik a opatření zaměřených na energeticky nejnáročnější segmenty vnitrostátního fondu budov, problém rozdílných motivací a selhání trhu, jakož i nástin příslušných vnitrostátních kroků přispívajících ke zmírnění energetické chudoby;
- e) politiky a opatření zacílené na všechny veřejné budovy;
- f) přehled vnitrostátních iniciativ na podporu inteligentních technologií a dobře propojených budov a komunit, jakož i dovedností a vzdělávání v odvětví stavebnictví a energetické účinnosti a
- g) fakticky podložený odhad očekávaných úspor energie a dalších přínosů, například v oblasti zdraví, bezpečnosti a kvality vzduchu.

2. V dlouhodobé strategii renovací stanoví každý členský stát plán s opatřeními a měřitelnými ukazateli pokroku stanovenými na vnitrostátní úrovni s ohledem na dlouhodobý cíl snížit do roku 2050 emise skleníkových plynů v Unii o 80–95 % ve srovnání s rokem 1990, aby zajistil energeticky vysoce účinný vnitrostátní fond budov bez emisí uhlíku a aby usnadnil nákladově efektivní transformaci stávajících budov na budovy s téměř nulovou spotřebou energie. V plánu uvedou orientační dílčí cíle pro roky 2030, 2040 a 2050 a specifikují, jak tyto cíle přispívají k dosažení cílů Unie v oblasti energetické účinnosti v souladu se směrnicí 2012/27/EU.

3. Na podporu mobilizace investic do renovací potřebných na dosažení cílů uvedených v odstavci 1 členské státy usnadní přístup k vhodným mechanismům pro:

- a) agregaci projektů, mimo jiné prostřednictvím investičních platform či skupin a konsorcií malých a středních podniků, jež umožní přístup investorům a souborná řešení potenciálním klientům;
- b) snižování vnímané rizikivosti operací v oblasti energetické účinnosti pro investory a soukromý sektor;
- c) využívání veřejných prostředků jako páky pro získání dalších soukromých investic nebo řešení specifického selhání trhu;
- d) směřování investic do energeticky účinného veřejného fondu budov souladu s pokyny agentury Eurostat; a
- e) zajištění přístupných a transparentních nástrojů pro poskytování poradenství, jako jsou jednotná kontaktní místa pro spotřebitele a služby energetického poradenství o příslušných energeticky úsporných renovacích a o finančních nástrojích.

4. Komise shromáždí a poskytne alespoň veřejným orgánům osvědčené postupy v oblasti úspěšných veřejných i soukromých systémů financování energeticky úsporných renovací a informace o systémech agregace menších projektů energeticky úsporných renovací. Komise dále vymezí a poskytne osvědčené postupy týkající se finančních pobídek k renovaci ze spotřebitelského hlediska a zohlední přitom rozdíly mezi členskými státy v nákladové efektivnosti.

5. Na podporu vývoje své dlouhodobé strategie renovací uspořádá každý členský stát na toto téma veřejnou konzultaci před tím, než tuto strategii předloží Komisi. Každý členský stát přiloží ke své dlouhodobé strategii renovací shrnutí výsledků svých veřejných konzultací.

Každý členský stát při provádění svých dlouhodobých strategií renovací stanoví podmínky konzultace inkluzivním způsobem.

6. Každý členský stát přiloží ke své dlouhodobé strategii renovací podrobnosti provádění své nejaktuálnější dlouhodobé strategie renovací, včetně detailů plánovaných politik a opatření.

7. Každý členský stát může použít svou dlouhodobou strategii renovací pro účely řešení požární bezpečnosti a rizik spojených s intenzivní seismickou aktivitou, jež mají dopad na energeticky úsporné renovace a na životnost budov.“

3) Článek 6 se nahrazuje tímto:

„Článek 6

Nové budovy

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby nové budovy splňovaly minimální požadavky na energetickou náročnost stanovené v souladu s článkem 4.

2. Členské státy zajistí, aby byla před zahájením výstavby nových budov vzata v úvahu technická, environmentální a ekonomická proveditelnost vysoce účinných alternativních systémů, jsou-li k dispozici.“

4) V článku 7 se pátý pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy podporují v souvislosti s budovami podstupujícími větší renovace vysoce účinné alternativní systémy, pokud je to technicky, funkčně a ekonomicky proveditelné, a věnují pozornost otázkám zdravého vnitřního prostředí, požární bezpečnosti a rizikům spojeným s intenzivní seismickou aktivitou.“

5) Článek 8 se nahrazuje tímto:

„Článek 8

Technické systémy budov, elektromobilita a ukazatel připravenosti budov pro chytrá řešení

1. Pro účely optimalizace využívání energie technickými systémy budovy stanoví členské státy systémové požadavky na celkovou energetickou náročnost, řádnou instalaci a odpovídající dimenzování, úpravu a kontrolu s ohledem na technické systémy, které jsou instalovány ve stávajících budovách. Členské státy mohou tyto systémové požadavky rovněž uplatnit na nové budovy.

Stanoví se systémové požadavky na nové technické systémy budovy, jejich výměnu a modernizaci a použijí se, pokud je to technicky, ekonomicky a funkčně proveditelné.

Členské státy vyžadují, aby byly nové budovy v technicky a ekonomicky proveditelných případech vybaveny samo-regulačními zařízeními, jež individuálně regulují teplotu v každé místnosti nebo v odůvodněných případech v samostatné vytápěné zóně ucelené části budovy. Ve stávajících budovách se instalace takových samoregulačních zařízení vyžaduje v technicky a ekonomicky proveditelných případech při výměně zdrojů tepla.

2. Pokud jde o nové jiné než obytné budovy a jiné než obytné budovy procházející větší renovací, které mají více než deset parkovacích míst, zajistí členské státy instalaci nejméně jedné dobíjecí stanice ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/94/EU (*) a kabelovodů, tedy vedení elektrických kabelů, nejméně pro každé páté parkovací místo, aby byla v pozdější fázi umožněna instalace dobíjecích stanic pro elektrická vozidla, pokud:

- a) parkoviště je umístěno uvnitř budovy a u větších renovací se renovační opatření týkají i parkoviště či elektrických rozvodů budovy nebo
- b) parkoviště s budovou fyzicky sousedí a u větších renovací se renovační opatření týkají i parkoviště či elektrických rozvodů parkoviště.

Komise do 1. ledna 2023 podá zprávu Evropskému parlamentu a Radě o tom, jak by politika Unie v oblasti budov mohla případně přispět k podpoře elektromobility, a případně za tím účelem navrhne opatření.

3. Do 1. ledna 2025 členské státy stanoví požadavky týkající se instalace minimálního počtu dobíjecích stanic do všech jiných než obytných budov s více než dvaceti parkovacími místy.

4. Členské státy se mohou rozhodnout, že požadavky uvedené v odstavcích 2 a 3 nestanoví nebo nepoužijí ve vztahu k budovám, které vlastní nebo užívají malé a střední podniky definované v hlavě I přílohy doporučení Komise 2003/361/ES (**).

5. Pokud jde o nové obytné budovy a obytné budovy procházející větší renovací, které mají více než deset parkovacích míst, zajistí členské státy instalaci kabelovodů, tedy vedení pro elektrické kabely, pro každé parkovací místo, aby byla v pozdější fázi umožněna instalace dobíjecích stanic pro elektrická vozidla, pokud:

- a) parkoviště je umístěno uvnitř budovy a u větších renovací se renovační opatření týkají i parkoviště či elektrických rozvodů budovy nebo
- b) parkoviště s budovou fyzicky sousedí a u větších renovací se renovační opatření týkají i parkoviště či elektrických rozvodů parkoviště.

6. Členské státy se mohou rozhodnout nepoužít odstavce 2, 3 a 5 na konkrétní kategorie budov v těchto případech:

- a) pokud jde o odstavce 2 a 5, žádosti o stavební povolení či rovnocenné žádosti byly podány před 10. březnem 2021;
- b) požadované kabelovody by závisely na izolovaných mikrosoustavách nebo se budovy nacházejí v nejvzdálenějších regionech ve smyslu článku 349 Smlouvy o fungování EU, pokud by to mělo za důsledek zásadní problémy pro provoz místní energetické soustavy a ohrožení stability místní sítě;
- c) náklady na instalaci dobíjecích stanic a kabelovodů přesahují 7 % celkových nákladů na danou větší renovaci budovy;
- d) na veřejnou budovu se již vztahují srovnatelné požadavky v souladu s provedením směrnice 2014/94/EU.

7. Aniž je dotčeno právo členských států upravující majetkové a nájemní poměry, stanoví členské státy opatření v zájmu jednoduššího zavádění dobíjecích stanic v nových i stávajících obytných i jiných než obytných budovách a zabývají se případnými regulačními překážkami, včetně povolení a schvalovacích postupů.

8. Členské státy zvažují potřebu soudržných politik pro budovy, tzv. měkkou mobilitu a zelenou mobilitu a pro územní plánování.

9. Členské státy zajistí, aby při instalaci, nahrazení nebo modernizaci technického systému budovy byla posouzena celková energetická náročnost pozměněné části a v případě potřeby aby byl posouzen celý pozměněný systém. Výsledky se zdokumentují a tato dokumentace bude předána vlastníkovi budovy tak, aby zůstala k dispozici a mohla být použita pro ověření souladu s minimálními požadavky stanovenými podle odstavce 1 tohoto článku a za účelem vydání certifikátů energetické náročnosti budovy. Aniž je dotčen článek 12, členské státy rozhodnou, zda budou vyžadovat vydání nového certifikátu energetické náročnosti.

10. Komise přijme do 31. prosince 2019 akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23, kterým se doplňuje tato směrnice stanovením nepovinného společného systému Unie pro hodnocení připravenosti budov pro chytrá řešení. Hodnocení vychází z posouzení schopností budovy nebo její ucelené části přizpůsobit svůj provoz potřebám uživatelů a sítě a zlepšovat svoji energetickou účinnost a snižovat celkovou náročnost.

V souladu s přílohou Ia nepovinné společné systém Unie pro hodnocení připravenosti pro chytrá řešení:

- a) stanoví definici ukazatele připravenosti pro chytrá řešení a
- b) stanoví metodiku jeho výpočtu.

11. Komise po konzultaci příslušných zúčastněných subjektů přijme do 31. prosince 2019 prováděcí akt, který podrobně stanoví technické parametry pro účinné provádění systému uvedeného v odstavci 10 tohoto článku, včetně časového harmonogramu nezávazné testovací fáze na vnitrostátní úrovni, a vyjasní doplňkový vztah systému k certifikátům energetické náročnosti uvedeným v článku 11.

Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 26 odst. 3.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/94/EU ze dne 22. října 2014 o zavádění infrastruktury pro alternativní paliva (Úř. věst. L 307, 28.10.2014, s. 1).

(**) Doporučení Komise ze dne 6. května 2003 o definici malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).“

6) V článku 10 se odstavec 6 nahrazuje tímto:

„6. Členské státy zajistí provázanost svých finančních opatření v oblasti energeticky úsporných renovací budov se zamýšlenými nebo již dosaženými úsporami energie stanovenými podle jednoho či více z těchto kritérií:

- a) energetická náročnost zařízení či materiálu použitých k renovaci; v tomto případě má být zařízení či materiál použitý k renovaci instalován osobami s příslušnou úrovní certifikace či kvalifikace;
- b) standardní hodnoty výpočtu úspor energie v budovách;
- c) zlepšení dosažené takovou renovací porovnáním certifikátů energetické náročnosti vydaných před renovací a po ní;
- d) výsledky energetického auditu;
- e) výsledky jiné relevantní, transparentní a přiměřené metody, která prokazuje snížení energetické náročnosti.

6a. Databáze pro certifikáty energetické náročnosti umožní shromažďování údajů o měřené či vypočítané spotřebě energie zahrnutých budov, což obnáší alespoň veřejné budovy, pro něž byl v souladu s článkem 12 vydán certifikát energetické náročnosti uvedený v článku 13.

6b. Na požádání jsou pro statistické a výzkumné účely a majiteli budovy zpřístupněny alespoň souhrnné anonymizované údaje splňující požadavky Unie i členských států na ochranu údajů.“

7) Články 14 a 15 se nahrazují tímto:

„Článek 14

Inspekce otopných soustav

1. Členské státy stanoví opatření potřebná k zajištění pravidelných inspekcí přístupných částí otopných soustav či kombinovaných systémů pro vytápění a větrání prostor o jmenovitém výkonu vyšším než 70 kW, jako jsou zdroj tepla, řídicí systém a oběhové čerpadlo (čerpadla) používané k vytápění budov. Součástí inspekce je posouzení účinnosti a dimenzování zdroje tepla vzhledem k požadavkům na vytápění budovy a v příslušných případech zohlednění schopností otopné soustavy či kombinovaného systému pro vytápění a větrání prostor optimalizovat výkon v typických či průměrných provozních podmínkách.

Pokud nejsou v otopné soustavě či kombinovaném systému pro vytápění a větrání prostor nebo ohledně požadavků na vytápění budovy po inspekci provedené v souladu s tímto odstavcem provedeny žádné změny, členské státy se mohou rozhodnout, že nebudou vyžadovat opakované posouzení dimenzování zdroje tepla.

2. Technické systémy budov, na něž se výslovně vztahuje dohodnuté kritérium energetické náročnosti nebo smluvní ujednání o dohodnuté míře zvýšení energetické účinnosti, jako jsou smlouvy o energetických službách, nebo které provozuje provozovatel služby či sítě, a které jsou tudíž předmětem systémových opatření pro sledování výkonu, jsou osvobozeny od požadavků stanovených v odstavci 1 za předpokladu, že celkový dopad takového přístupu je rovnocenný dopadu opatření podle odstavce 1.

3. Alternativně k odstavci 1 a za předpokladu, že celkový dopad je rovnocenný dopadu opatření podle odstavce 1, si mohou členské státy zvolit, že přijmou opatření s cílem zajistit, aby uživatelům bylo poskytnuto poradenství o výměně zdrojů tepla, dalších změnách otopné soustavy či kombinovaného systému pro vytápění a větrání prostor a alternativních řešeních pro posouzení účinnosti a vhodného dimenzování těchto soustav a systémů.

Před uplatněním alternativních opatření podle prvního pododstavce tohoto odstavce každý členský stát formou zprávy předložené Komisi doloží, že dopad takových opatření je rovnocenný dopadu opatření podle odstavce 1.

Tato zpráva se předloží v souladu s platnými povinnostmi v oblasti plánování a podávání zpráv.

4. Členské státy stanoví požadavky s cílem zajistit, aby jiné než obytné budovy s otopnou soustavou či kombinovaným systémem pro vytápění a větrání prostor o jmenovitém výkonu vyšším než 290 kW byly v technicky a ekonomicky proveditelných případech do roku 2025 vybaveny systémy automatizace a kontroly budov.

Systémy automatizace a kontroly budov jsou schopné:

- a) nepřetržitě monitorovat, registrovat, analyzovat spotřebu energie a umožňovat její regulaci;
- b) referenčně srovnávat energetickou účinnost budovy, zjišťovat ztráty účinnosti technických systémů budovy a informovat osobu odpovědnou za zařízení nebo technickou správu budovy o možnostech zlepšení energetické účinnosti a
- c) umožňovat komunikaci s připojenými technickými systémy budovy a jinými spotřebiči v budově, jakož i interoperabilitu s technickými systémy budovy, které zahrnují různé typy chráněných technologií a zařízení od různých výrobců.

5. Členské státy mohou stanovit požadavky k zajištění toho, aby obytné budovy byly vybaveny:

- a) funkcí průběžného elektronického monitorování, které měří účinnost systémů a informuje majitele nebo správce budovy v případě výrazného poklesu účinnosti a v případě nutnosti provedení údržby, a
- b) účinnými řídicími funkcemi za účelem zajištění optimální výroby, distribuce, skladování a využívání energie.

6. Budovy, které splňují požadavky uvedené v odstavcích 4 nebo 5, jsou osvobozeny od požadavků stanovených v odstavci 1.

Článek 15

Inspekce klimatizačních systémů

1. Členské státy stanoví nezbytná opatření k zavedení pravidelné inspekce přístupných částí klimatizačních systémů či kombinovaných systémů pro klimatizaci a větrání o jmenovitém výkonu větším než 70 kW. Součástí inspekce je posouzení účinnosti a dimenzování klimatizačního systému v porovnání s požadavky na chlazení budovy a v příslušných případech zohlednění schopností klimatizačního systému či kombinovaného systému pro klimatizaci a větrání optimalizovat jejich hospodárnost v typických či průměrných provozních podmínkách.

Pokud nejsou v klimatizačním systému či v kombinovaném systému pro klimatizaci a větrání nebo ohledně požadavků na chlazení budovy po inspekci provedené v souladu s tímto odstavcem provedeny žádné změny, členské státy se mohou rozhodnout, že nebudou vyžadovat opakované posouzení dimenzování klimatizačního systému.

Členské státy, které zachovávají přísnější požadavky podle čl. 1 odst. 3, jsou osvobozeny od povinnosti oznamovat je Komisi.

2. Technické systémy budov, na něž se výslovně vztahuje dohodnuté kritérium energetické náročnosti nebo smluvní ujednání o dohodnuté míře zvýšení energetické účinnosti, jako jsou smlouvy o energetických službách, nebo které provozuje provozovatel služby či sítě, a které jsou tudíž předmětem systémových opatření pro sledování výkonu, jsou osvobozeny od požadavků stanovených v odstavci 1 za předpokladu, že celkový dopad takového přístupu je rovnocenný dopadu opatření podle odstavce 1.

3. Alternativně k odstavci 1 a za předpokladu, že celkový dopad je rovnocenný dopadu opatření podle odstavce 1, si mohou členské státy zvolit, že přijmou opatření s cílem zajistit, aby uživatelům bylo poskytnuto poradenství o výměně klimatizačních systémů či kombinovaných systémů pro klimatizaci a větrání, dalších změnách klimatizačního systému či kombinovaného systému pro klimatizaci a větrání a alternativních řešeních pro posouzení účinnosti a vhodného dimenzování těchto systémů.

Před uplatněním alternativních opatření podle prvního pododstavce tohoto odstavce každý členský stát formou zprávy předložené Komisi doloží, že dopad takových opatření je rovnocenný dopadu opatření podle odstavce 1.

Tato zpráva se předloží v souladu s platnými povinnostmi v oblasti plánování a podávání zpráv.

4. Členské státy stanoví požadavky s cílem zajistit, aby jiné než obytné budovy s klimatizačním systémem či s kombinovanými systémy pro klimatizaci a větrání o jmenovitém výkonu vyšším než 290 kW byly v technicky a ekonomicky proveditelných případech do roku 2025 vybaveny systémy automatizace a kontroly budov.

Systémy automatizace a kontroly budov jsou schopné:

- a) nepřetržitě monitorovat, registrovat, analyzovat spotřebu energie a umožňovat její regulaci;
- b) referenčně srovnávat energetickou účinnost budovy, zjišťovat ztráty účinnosti technických systémů budovy a informovat osobu odpovědnou za zařízení nebo technickou správu budovy o možnostech zlepšení energetické účinnosti a
- c) umožňovat komunikaci s připojenými technickými systémy budovy a jinými spotřebiči v budově, jakož i interoperabilitu s technickými systémy budovy, které zahrnují různé typy chráněných technologií a zařízení od různých výrobců.

5. Členské státy mohou stanovit požadavky k zajištění toho, aby obytné budovy byly vybaveny:

- a) funkcí průběžného elektronického monitorování, které měří účinnost systémů a informuje majitele nebo správce budovy v případě výrazného poklesu účinnosti a v případě nutnosti provedení údržby, a
- b) účinnými řídicími funkcemi za účelem zajištění optimální výroby, distribuce, skladování a využívání energie.

6. Budovy, které splňují požadavky uvedené v odstavci 4 nebo 5, jsou osvobozeny od požadavků stanovených v odstavci 1.“

8) Článek 19 se nahrazuje tímto:

„Článek 19

Přezkum

Komise, které je nápomocen výbor zřízený článkem 26, přezkoumá do 1. ledna 2026 tuto směrnici z hlediska zkušeností získaných během jejího uplatňování a z hlediska dosaženého pokroku, a v případě potřeby předloží návrhy.

V rámci tohoto přezkumu Komise posoudí, jak by členské státy mohly v politice Unie v oblasti budov a energetické účinnosti uplatňovat přístupy na úrovni okresů či městských částí a zároveň zajistit, aby každá budova splňovala minimální požadavky energetické náročnosti, například prostřednictvím plánů celkových renovací zahrnujících namísto jednotlivých budov vícero budov v určitém územním kontextu.

Komise zejména posoudí, zda je třeba dále vylepšovat certifikáty energetické náročnosti v souladu s článkem 11.“

9) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 19a

Studie proveditelnosti

Komise dokončí do roku 2020 studii proveditelnosti, v níž vyjasní možnosti a časový harmonogram k zavedení inspekcí samostatných systémů větrání a dobrovolného systému pasportů pro renovaci budov, který doplňuje certifikáty energetické náročnosti, s cílem poskytnout dlouhodobý postupný plán renovací konkrétní budovy na základě kritérií kvality v návaznosti na energetický audit, a nastíní příslušná opatření a renovace, které by mohly snížit energetickou náročnost;“

10) V čl. 20 odst. 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„2. Členské státy zejména poskytnou vlastníkům nebo nájemcům budov informace o certifikátech energetické náročnosti, zejména o jejich účelu a cílech, o nákladově efektivních opatřeních a případně o finančních nástrojích pro účely snížení energetické náročnosti budovy a o nahrazení kotlů na fosilní paliva udržitelnějšími alternativami. Členské státy poskytnou informace prostřednictvím přístupných a transparentních nástrojů pro poradenství, jako je poradenství v oblasti renovací a jednotná kontaktní místa;“

11) Článek 23 se nahrazuje tímto:

„Článek 23

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v člancích 5, 8 a 22 je Komisi svěřena na dobu pěti let od 9. července 2018. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v člancích 5, 8 a 22 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 5, 8 a 22 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

12) Články 24 a 25 se zrušují.

13) Článek 26 se nahrazuje tímto:

„Článek 26

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.“

14) Přílohy se mění v souladu s přílohou této směrnice.

Článek 2

Změna směrnice 2012/27/EU

Článek 4 směrnice 2012/27/EU se nahrazuje tímto:

„Článek 4

Renovace budov

První verze dlouhodobé strategie členských států za účelem uvolnění investic do renovace vnitrostátního fondu obytných a komerčních budov, a to jak veřejných tak soukromých, bude zveřejněna do 30. dubna 2014 a poté každé tři roky aktualizována a předložena Komisi jako součást vnitrostátního akčního plánu energetické účinnosti.“

Článek 3**Provedení**

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 10. března 2020. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech provádějících směrnici 2010/31/EU nebo směrnici 2012/27/EU se považují za odkazy na uvedené směrnice ve znění této směrnice. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 4**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5**Určení**

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 30. května 2018.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
L. PAVLOVA

PŘÍLOHA

Přílohy směrnice 2010/31/EU se mění takto:

1) Příloha I se mění takto:

a) bod 1 se nahrazuje tímto:

„1. Energetická náročnost budovy je určena na základě vypočtené či skutečné spotřeby energie a odráží typickou spotřebu energie pro vytápění prostor, chlazení prostor, přípravu teplé vody, větrání, zabudované osvětlení a jiné technické systémy budov;

Energetická náročnost budovy musí být vyjádřena číselným ukazatelem spotřeby primární energie v kWh/(m².r) pro účely certifikace energetické náročnosti a souladu s minimálními požadavky na energetickou náročnost. Metodika používaná pro stanovení energetické náročnosti budovy musí být transparentní a otevřená inovacím.

Členské státy popíší svou vnitrostátní metodiku výpočtu podle vnitrostátních příloh souhrnných norem, totiž ISO 52000-1, 52003-1, 52010-1, 52016-1 a 52018-1, jež byly vypracovány na základě mandátu M/480, který obdržel Evropský výbor pro normalizaci (CEN). Toto ustanovení nepředstavuje právní kodifikaci těchto norem.“

b) bod 2 se nahrazuje tímto:

„2. Energetické potřeby týkající se vytápění prostor, chlazení prostor, přípravu teplé vody, větrání, osvětlení a dalších technických systémů budovy se vypočítají za účelem dosažení optimální úrovně zdravého vnitřního prostředí, kvality vnitřního vzduchu a komfortu stanovených členskými státy na vnitrostátní nebo regionální úrovni.

Výpočet primární energie je založen na primárních energetických nebo váhových faktorech pro jednotlivé energetické nosiče, jež mohou být založeny na vnitrostátních, regionálních či místních ročních, případně též sezónních či měsíčních vážených průměrech nebo na konkrétnějších informacích dostupných pro jednotlivé dálkové soustavy.

Primární energetické faktory nebo váhové faktory vymezí členské státy. Při uplatňování těchto faktorů na výpočet energetické náročnosti členské státy zajistí, aby cílem byla optimální energetická náročnost pláště budovy.

Při výpočtech primárních energetických faktorů za účelem výpočtu energetické náročnosti budov mohou členské státy zohlednit obnovitelné zdroje energie dodávané energetickým nosičem a obnovitelné zdroje energie vyráběné a využívané na místě za předpokladu, že je uplatňování nediskriminační.“

c) vkládá se nový bod, který zní:

„2a. Členské státy mohou pro účely vyjádření energetické náročnosti určité budovy vymezit další číselné ukazatele celkové spotřeby primární energie z neobnovitelných a obnovitelných zdrojů a emisí skleníkových plynů vyprodukovaných v kgCO₂eq/(m².r).“;

d) v bodě 4 se větvi nahrazuje tímto:

„4. Bere se v úvahu příznivý vliv těchto hledisek:“.

2) Vkládá se nová příloha, která zní:

„PŘÍLOHA IA

SPOLEČNÝ OBECNÝ RÁMEC PRO HODNOCENÍ PŘIPRAVENOSTI BUDOV PRO CHYTRÁ ŘEŠENÍ

1. Komise stanoví definici ukazatele připravenosti pro chytrá řešení a metodiku jeho výpočtu, s cílem hodnotit schopnosti budovy nebo jejich ucelené části přizpůsobit svůj provoz potřebám uživatelů a sítě a zlepšovat svoji energetickou účinnost a snižovat celkovou náročnost.

Ukazatel připravenosti pro chytrá řešení zahrnuje prvky zlepšené úspory energie, referenční srovnávání a prvky flexibility, rozšířené funkce a schopnosti vyplývající ze vzájemně více propojených a inteligentních zařízení.

Metodika zohlední prvky jako inteligentní měřiče, systémy automatizace a kontroly budov, samoregulační zařízení pro regulaci vnitřní teploty vzduchu, zabudované domácí spotřebiče, dobíjecí stanice pro elektrická vozidla, skladování energie a podrobně popsané funkce a interoperabilitu těchto prvků, jakož i vnitřní prostředí, úroveň energetické účinnosti a náročnosti a flexibilitu, kterou umožňují.

2. Metodika stojí na třech klíčových funkcích souvisejících s budovou a jejími technickými systémy:
 - a) schopnost zachovat míru energetické náročnosti a energeticky účinný provoz budovy přizpůsobením spotřeby energie například využíváním energie z obnovitelných zdrojů;
 - b) schopnost přizpůsobovat svůj provozní mód v reakci na potřeby uživatelů s náležitým zohledněním uživatelské vstřícnosti, zachování zdravého vnitřního prostředí a schopnosti podávat zprávy o využívání energie a
 - c) flexibilita, pokud jde o celkové potřeby budovy z hlediska elektřiny, včetně její schopnosti umožnit účast na aktivní i pasivní a implicitní i explicitní reakci na potřeby, vzhledem k síti, například flexibilitou a schopností přesouvat zatížení.
3. Metodika může dále zohledňovat:
 - a) interoperabilitu mezi systémy (inteligentní měřiče, systémy automatizace a kontroly budov, zabudované domácí spotřebiče, samoregulační zařízení pro regulaci vnitřní teploty vzduchu v budově a senzory kvality vnitřního vzduchu a ventilace) a
 - b) příznivý vliv stávajících komunikačních sítí, zejména existenci fyzické infrastruktury uvnitř budovy připravené pro vysokorychlostní připojení, jako je například dobrovolné označení „připraveno na širokopásmové připojení“, a existenci přístupového bodu u více bytových budov v souladu s článkem 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU (*).
4. Metodika nemá negativní dopad na stávající vnitrostátní režimy certifikace energetické náročnosti a vychází ze souvisejících iniciativ na vnitrostátní úrovni při současném zohlednění zásady vlastnictví uživatelem, ochrany údajů, soukromí a bezpečnosti v souladu s příslušnými právními předpisy Unie v oblasti ochrany údajů a soukromí, jakož i nejlepších dostupných technik pro kybernetickou bezpečnost.
5. Metodika stanoví nejvhodnější formát parametru ukazatele připravenosti pro chytrá řešení a musí být jednoduchá, transparentní a snadno pochopitelná pro spotřebitele, vlastníky, investory a účastníky trhu reagující na poptávku.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU ze dne 15. května 2014 o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací (Úř. věst. L 155, 23.5.2014, s. 1).“

3) Příloha II se mění takto:

- a) první odstavec bodu 1 se nahrazuje tímto:

„Příslušné orgány nebo subjekty, na které byla příslušnými orgány přenesena odpovědnost za provádění nezávislého kontrolního systému, namátkově vyberou ze všech každoročně vydaných certifikátů energetické náročnosti a provedou jejich ověření. Vzorek musí být dostatečně velký, aby byly zajištěny statisticky významné výsledky ohledně souladu.“;

- b) doplňuje se nový bod, který zní:

„3. Když se informace přidávají do databáze, musí mít vnitrostátní orgány možnost pro účely monitorování a ověřování určit původce daného doplnění.“
